

Vydávání placent v porodnicích patří mezi jedno z kontroverzních témat, které hýbe ne snad českým porodnictvím, ale především se o něj v posledních letech zajímají samy rodičky. Nejedná se o novou problematiku, zato pravidelně vracející se a pokaždě doprovázenou o řadu nových názorů. Přestože hlavně z právního a legislativního hlediska není výklad zákona v této otázce jednoznačný, zaleží tedy na postoji jednotlivých porodnic. Nově tuto možnost nabízí i Porodnice Mělník, kdy za dodržení určitých přesně stanovených podmínek si rodičky mohou odnést placentu domů.

Historicky se placenta jako součást poporodního biologického odpadu likvidovala spálením ve spalovnách k tomu určených. Této situaci odpovídala i platná legislativa a chování zaměstnanců zdravotnických zařízení. Dalším legálním způsobem řešení otázky "co s placentou" bylo její předání k vědeckému výzkumu nebo pro potřeby farmaceutického průmyslu.

„Věděly to všechny rodičky a věděli to i všichni zaměstnanci zdravotnických zařízení. Všem bylo jasné, co se bude s placentou po porodu dít a v zásadě o tom nikdo nepolemizoval. Zatím nic kontroverzního. Pak ale došlo v České republice k přijetí mnoha evropských zákonů, které nabouraly český legislativní systém, a je nutno si přiznat, že některé rozpory dodnes nebyly vyřešeny. Díky těmto zákonům došlo ke změně náhledu na placentu jako na součást integrity ženy, a tedy i po jejím vypuzení z ženského těla po porodu by na ni mělo být nahlíženo jako na předmět absolutních osobnostních práv ženy," přibližuje problematiku MUDr. Radek Havlas, primář gynekologicko-porodnického oddělení Nemocnice Mělník (společnost VAMED MEDITERRA).

Současně a naprosto nezávisle na legislativním procesu již několik let mezi ženami stoupá zájem o vydání placenty, a to z různých důvodů. Důvody pojmenujme osobními, byť jistě všichni tušíme, že jsou různé. Můžeme začít rituály – zakopáním placenty na zahradě či usušením do amuletu, přes naložení do různých roztoků, téměř farmaceutické zpracování placenty do kapslí či tinktur, až po pozření placenty upravené na různý kulinářský způsob. Zde nutno podotknout, že konzumaci placenty nedoporučuje odborná veřejnost a ani ministerstvo zdravotnictví.

Změny v legislativě upravující tuto oblast nejsou v současné době úplné, a tak se jednotlivé porodnice staví každá jinak ke stoupajícímu množství požadavků ze strany rodiček, což vede k řadě sporů, stížnostem a zbytečnému utváření špatných vztahů mezi rodičkami a porodnicemi.

Přestože všichni dobře víme, že právo a povinnost vykládat právní předpisy má u nás jenom soud a jeho rozhodnutí je nepředjímatelné, existují výklady (tedy spíše právní názory) institucí jako je ombudsman či ministerstvo zdravotnictví, které jsou – přiznejme si, že tak trochu pod tlakem veřejnosti – vstřícné vůči požadavkům rodiček. Vstřícnost porodnic tedy narůstá, ale velmi pozvolna. Ne pro neochotu, ale pro obavu ze zákonné nejistoty.

Určitě nikdo z porodníků nemá zájem na sporech s rodičkami kvůli vydání placenty. Natož pak na sporech soudních. A tak i z této strany je veden tlak na vstřícný postoj k požadavkům rodiček. Výsledek je tedy kladný. Ledy pozvolna tají. A porodnice od porodnice umožňují za dodržení určitých podmínek rodičkám odnést si placentu domů. A tak tomu je nově i v Porodnici Mělník. Dle TZ